

Mitä meidän tulee tehdä?

kysyivät ihmiset Johannes Kastajalta

Fil 4:4 – 7

Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä kerran: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä.

Luuk 3:7 – 18

Nyt on jo kirves pantu puun juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen.

Ihmiset kysyivät häneltä: Mitä meidän sitten tulee tehdä? Hän vastasi heille: Jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, jolla ei ole yhtään. Jolla on ruokaa, tehköön samoin.

Hän sanoi heille [publikaaneille]: Älkää vaatiko enempää kuin on säädetty.

Hän sanoi heille [sotilaille]: Älkää ryöstäkö¹ älkääkään kiristäkö keneltäkään, vaan tyytykää palkkaanne.

Hänellä [Messiaalla] on kädessään viskain, ja sillä hän puhdistaa puimatantereensa viljan. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa tulessa, joka ei koskaan sammuu.

Tämä sunnuntai on saanut nimensä ”*Gaudete*” – *Iloitkaa!* toisen lukukappaleen tekstistä. Siinä sanotaan: ”Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä kerran: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä.” (Fil 4:4 – 5).

Jumala tahtoo lähettää meille pelastajan. Uutisen pitää tehdä meidät iloisiksi. Tämä ilo herättää ja vahvistaa lempeyttämme; ja sen tulee levitä yhä laajemmalle ihmisten keskuudessa.

Sanoisin sen teille näin: Jumala sytyttää meihin voimakkaan valon. Hän laittaa ison kynttilän kaupunkiimme, keskellemme. Me voimme siitä sytyttää omat pienet kynttilämme. Voimme välittää valoa toisille.

Johannes saarnasi Jordanilla. Evankeliumi kertoo kansan seuranneen häntä joukoittain tullakseen hänen kastamikseen. (Mark 3:7). Nuo ihmisjoukot kysyivät häneltä, kun hän kehotti heitä parannukseen: mitä meidän tulee tehdä? Kysymys antaa hyvän kuvan noista kansanjoukoista. Kaikki halusivat tietää: mitä voimme tehdä parantaaksemme tilannettamme? Kaikki kaipasivat parempaa. He olivat myös valmiita tekemään oman osuutensa tilanteen parantamiseksi.

Voimme oppia tästä, etteivät ihmiset ole ollenkaan niin huonoja kuin luulemme. Monet meistä arvelevat, että vain pieni vähemmistö, aivan pieni ryhmä todella haluaa hyvää. Itsemme luemme tietysti tuohon vähemmistöön kuuluvaksi. Mutta ”massat” ovat välinpitämättömiä, pinnallisia ja itsekkäitä. Niillä ei ole mitään mielenkiintoa siihen, että kaikilla olisi hyvä olla. Enemmistölle riittää, kun itsellä menee hyvin. Ehkäpä todellisuudessa ihmismassatkin ovat vastaanottavaisia lempeydelle ja yleiselle edulle. Joka tapauksessa suuret joukot kysyivät Johannekselta: mitä meidän tulee tehdä?

¹ Saksalaisessa raamatunkäännöksessä: *Älkää pahoinpidelköt ketään...* (Suom. huom.)

Johanneksen vastaukset ovat yksinkertaiset ja selvät: jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, jolla ei ole yhtään. Jolla on ruokaa, tehköön samoin. Te publikaanit, älkää kiskoko enempää kuin on säädetty. Te sotilaat, älkää väkivalloin ryöstäkö älkääkä kiristäkö keneltäkään mitään, vaan tyytykää palkkaanne.

Johannes on vanhan testamentin viimeinen profeetta. Hän on täysin vanhatestamentillisten profeettojen linjalla. Hänen perusvaatimuksensa on sosiaalinen, epäkohtia tasoittava oikeudenmukaisuus, tasa-arvoinen oikeudenmukaisuus. Lisäksi hän kieltää väärän voimankäytön. Kaksi vaatimusta, jotka yhä vieläkin ovat hyvin ajankohtaisia. Johanneksen mukaan voimme vain siten välttää edessä olevan tuomion (jae 7). Hän huutaa: "Nyt on jo kirves pantu puun juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen." (jae 9). Johannes pysähtyy moraaliseen vetoomukseen ja uhkaa välinpitämättömiä tuomiolla ja rangaistuksella.

Jeesus menee pitemmälle. Hän vaatii enemmän, ei ainoastaan oikeudenmukaisuutta, vaan rakkautta, jopa vihollisen rakastamista. Jeesuksen vaikuttimina eivät ole tuomio ja rangaistus, vaan rakkaus. Rakastakaa, koska Jumala on ensin rakastanut teitä. Ensin meidän on koettava, että olemme Jumalan rakastamia. Sen tulee herättää meissä iloa ja kiitollisuutta. Sen ilon ja kiitollisuuden tulee herättää meissä kaipaus saada itse rakastaa. Syvällä sisimmässämme on tarve tulla rakastetuksi, mutta myös rakastaa. Siinä syvyydessä Jeesus haluaa puhutella ihmisiä ja ehkä täyttää järkkyneen rakkaudentarpeen.

Jeesuksen hengessä on Paavali oikeassa, kun hän tänä sunnuntaina huudahtaa meille: "Gaudete! Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä kerran: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä."

*Kolmantena adventtisunnuntaina
17.12.2006*